

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13956/2022
06.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против тужених „Аlo media system“ ДОО Београд, ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 181/22 од 19.05.2022. године, у седници одржаној 06.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 181/22 од 19.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 181/22 од 19.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 59/19 од 03.02.2022. године, ставом првим изреке тужени „Аlo media system“ ДОО Београд и ББ су обавезани да тужилци на име накнаде нематеријалне штете у виду душевних болова због повреде части и угледа исплате износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.02.2022. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа, за износ од још 400.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.02.2022. године до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке тужени ВВ, као одговорни уредник дневног листа „Ало“ је обавезан да увод и изреку пресуде објави без коментара и без одлагања о свом трошку најкасније у другом наредном броју новина од правноснажности пресуде, примењујући Закон о заштити података о личности. Ставом четвртим изреке тужени су обавезани да тужилци накнаде трошкове парничног поступка у износу од 114.300,00 динара. Ставом петим изреке одбијен је захтев у делу којим је тражено да се тужени обавезу на плаћање законске затезне камате на трошкове поступка од извршности одлуке до исплате као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 181/22 од 19.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде у обавезујућем делу тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете и правилна примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Одлука Врховног касационог суда на коју ревизија указује (Рев 3265/18 од 13.06.2018. године) не односи се на идентичну чињеничну и правну ситуацију, већ на изражено правно схватање поводом одлучивања о трошковима поступка, па не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права у погледу одлучивања о накнади нематеријалне штете. Поред тога, разлози ревизије се у претежном делу односе на изостанак одлуке о спајању парница које је тужиља, по наводима ревизије покренула против тужених, што спада у домен повреда одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), у вези члана 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“ број 83/14 ... 12/16), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужених није дозвољена.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен, а изјављује се у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде. У парници по тужби за

накнаду штете и по тужби за остваривање права на део добити ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени (став 2.).

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Правноснажном пресудом у делу који се побија ревизијом, тужбени захтев је усвојен, па ревизија тужених није дозвољена применом цитиране одредбе посебног закона (став 1.). Применом члана 403. став 3. ЗПП у вези става 2. цитиране одредбе посебног закона, ревизија тужених такође није дозвољена јер вредност предмета спора побијаног дела не прелази ревизијски цензус прописан наведеном одредбом.

Захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић